

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă

Set de studii de caz¹

Profesor Xandra Kramer, Universitatea Erasmus Rotterdam

Cuprins

Studiu de caz I	2
<i>Întrebări Studiu de caz I</i>	2
<i>Răspunsuri Studiu de Caz I</i>	4
Studiu de caz II	13
<i>Întrebări Studiu de caz II</i>	13
<i>Răspunsuri Studiu de caz II</i>	14

Cofinanțat prin Programul ”Justiție” 2014-2020 al Uniunii Europene

¹Dezvoltat în cadrul proiectului “Better applying European cross-border procedures: legal and language training for court staff in Europe”, Grant Agreement nr. 806998. Traducerea în limba română a prezentului material a fost realizată de Școala Natională de Grefieri – Departamentul relații internaționale. Pentru extrasele din hotărâri CJUE sau din legislația Uniunii Europene s-au folosit în general traducerile oficiale existente pe website-urile e-justice.europa.eu și curia.europa.eu.

Studiu de caz I

Doamna Marta Jansen este un cetățean danez care locuiește în Haarlem, un oraș situat în apropiere de Amsterdam. Pe aceasta o interesează în mod deosebit mașinile vechi și este mereu în căutarea unor mașini ieftine pe care să le recondiționeze, sau a unor piese pe care să le folosească la recondiționarea mașinilor. Aceasta locuiește într-o veche fermă unde are spațiul necesar pentru cinci mașini. Unul dintre prietenii săi, care are același hobby, o ajută în procesul recondiționării sau o co-finanțează, iar uneori participă împreună la expoziții pentru persoane vârstnice. Din când în când vinde câte o mașină pentru a cumpăra una nouă.

În primăvara anului 2019, Marta a căutat pe internet anumite componente pentru o mașină vintage marca Chevrolet, incluzând componente ale motorului, un scaun, un volan, faruri și capace de roată. Un comerciant specializat - VintageCars GmbH - cu sediul social în Cologne, Germania, avea de vânzare respectivele bunuri. Pentru a se asigura că acestea sunt compatibile cu modelul specific al mașinii, a purtat o conversație telefonică, cu unul dintre angajații experimentați, domnul Georg Fahrer, care a putut furniza în engleză informații suplimentare despre componente (întrucât Marta are cunoștințe minime de limba germană). Aceasta a plasat comanda folosind versiunea în limba engleză a formularului online și a achitat comanda online. Suma totală a comenzii a fost de 2.393 EUR, incluzând suma de 75 EUR taxa de livrare. Componentele auto urmau să fie livrate la adresa acesteia în 14 zile.

Livrarea a avut loc doar după trei săptămâni, dar mai important e faptul că anumite componente lipseau, piesele din motor nu corespundeau specificațiilor tehnice, volanul avea mărimea greșită, iar unul dintre capace era deteriorat. Marta contactează vânzătorul pentru a reclama defectele comenzii. VintageCars GmbH este dispusă să trimită doar componentele lipsă în următoarea lună, negând faptul că restul componentelor nu ar fi în conformitate cu comanda și cu descrierea oferită.

Marta Jansen nu are încredere în faptul că VintageCars va trimite în mod corect produsele care lipsesc și este foarte nemulțumită de lipsa de responsabilitate referitoare la componentele defecte sau deteriorate. Aceasta dorește să returneze întreaga comandă și solicită rambursarea sumei de 2.393 EUR, la care se adaugă suma de 105 EUR reprezentând costurile efectuate, inclusiv pentru convorbirile telefonice și taxa de retur.

Întrebări Studiu de caz I

1. a) Care dintre procedurile europene disponibile este recomandată în acest caz? În răspunsul dumneavoastră acordați atenție domeniului de aplicare al Procedurii europene cu privire la cererile de valoare redusă.
- b) Ar putea Marta să utilizeze Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă pentru a solicita livrarea produselor defecte și deteriorate, în loc să solicite rambursarea sumei achitate?
- c) Cum ar trebui să procedeze instanța în cazul în care valoarea cererii principale sau a cererii reconvenționale este peste limita pecuniară a procedurii?
- d) Presupuneți că Marta introduce acțiunea în Olanda, mai poate aceasta să utilizeze procedura olandeză de drept comun pentru acest tip de cereri, dacă ar prefera această cale?

e) Ar fi putut Marta să folosească Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă dacă ar fi domiciliat în Danemarca, iar livrarea ar fi avut loc în Danemarca (toate datele speței rămânând neschimbate)?

2. Întorcându-ne la scenariul inițial, și presupunând că Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este aplicabilă, iar Marta dorește să utilizeze această procedură, care ar fi instanța/instanțele competente să judece cererea?

3. Este necesar ca Marta să fie reprezentată de un avocat pentru a introduce acțiunea?

4. Este nevoie ca Marta să:

- a) specifice temeiul de drept al cererii sale; și să
- b) anexeze documentele justificative?

5. În cazul în care ar introduce cererea în fața unei instanțe germane, în ce limbă ar trebui completat formularul de cerere?

Pentru următoarele întrebări, presupuneți că Marta introduce cererea în fața unei sub-diviziuni competente a Tribunalului Amsterdam.

6. Cum va formula cererea în fața instanței olandeze? Poate introduce cererea în format electronic?

7. Presupuneți că instanța apreciază că informațiile din formular sunt neclare sau incomplete, cum va proceda aceasta?

8. În ce mod și în cât timp va comunica instanța formularul de cerere către pârât?

9. Cât timp are la dispoziție VintageCars pentru a formula întâmpinare?

Răspunsuri Studiu de Caz I

1. a) Care dintre procedurile Europene este recomandată în acest caz?

Scurt rezumat al Procedurii europene privind cererile de valoare redusă și al Procedurii europene a somației de plată (a se vedea, de asemenea, întrebarea 1 din Somația europeană de plată):

Cele două proceduri europene care intervin în discuție sunt Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și Procedura europeană de somație de plată. Aceste proceduri sunt menite să simplifice și să urgenteze litigiile și să reducă costurile pentru recuperarea creanțelor mici sau necontestate și de asemenea elimină procedura de exequatur în vederea punerii în executare (a se vedea Art. 1 din procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și din procedura europeană de somației de plată). Ambele sunt disponibile pentru recuperarea creanțelor transfrontaliere în materie civilă și comercială și sunt opționale față de procedurile naționale (a se vedea Art. 1, 2 și 3 din cele două Regulamente). Prezenta cauză reprezintă o cauză civilă și nu este exclusă din domeniul de aplicare (Art. 1, parag. 2). Cele două diferențe majore sunt:

(1) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă are o limită pecuniară – 5.000 Euro (Art. 1 parag 2). Procedura somației europene de plată nu conține o astfel de limită;

(2) Procedura somației europene de plată poate fi utilizată doar pentru creanțele necontestate (Art. 1 din procedura somației europene de plată). Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică atât creanțelor contestate, cât și celor necontestate.

Fiind foarte probabil ca VintageCars să se opună cererii (Art. 16, 17 Procedura somației europene de plată), demararea unei proceduri a somației europene de plată nu reprezintă cea mai bună opțiune.

Un ”wizzard” care să decidă care dintre proceduri este disponibilă poate fi regăsit pe portalul e-Justice, https://e-justice.europa.eu/content_dynamic_forms-155-en.do.

Regulile statuate în Regulament sunt obligatorii, iar dreptul național nu poate impune cerințe mai severe, a se vedea cauza C-215/11, *Iwona Szyrocka v SiGer Technologie GmbH*, ECLI:EU:C:2012:794, în legătură cu procedura somației europene de plată (dar același principiu se aplică și pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă). Dreptul național este aplicabil în cazul în care procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă sau procedura somației europene de plată nu prevede anumite norme, a se vedea Art. 19 din Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și Art. 26 din Procedura somației europene de plată.

În speța noastră, Marta a contactat VintageCars și pare destul de clar că VintageCars va contesta creanța; Astfel, procedura somației europene de plată nu ar fi cea mai bună opțiune (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 1), pentru că ar conduce la continuarea procedurii în temeiul normelor naționale de procedură civilă sau ca procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă (Art. 17, parag. 1 modificat). Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este aplicabilă atât creanțelor contestate, cât și creanțelor necontestate și reprezintă cea mai bună opțiune în acest caz.

Domeniul de aplicare

Pentru a stabili domeniul de aplicare al Regulamentului care instituie procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, trebuie avute în vedere următoarele puncte:

- **Art. 2:** ”Prezentul regulament se aplică în **cauzele transfrontaliere, în materie civilă și comercială**, indiferent de natura instanței, atunci când valoarea cererii, fără să se ia în considerare dobânzile, cheltuielile și alte costuri, **nu depășește 5.000 EUR** în momentul primirii formularului de

cerere de către instanța competentă. Prezentul regulament nu se aplică în special în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte și omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (acta iure imperii).”

(a) **Cauze civile și comerciale:** Acest concept trebuie să fie interpretat în mod autonom, în conformitate cu jurisprudența CJUE. În acest caz nu există nicio îndoială că este o cauză civilă sau comercială. În plus, niciuna din excepțiile prevăzute la Art. 2 parag. 2 nu sunt incidente în cauză. Acesta este un contract de vânzare comun (privind un consumator).

(b) **Obiectul cererii nu depășește valoarea de 5.000 EUR:** Rețineți că limita a fost majorată de la suma de 2.000 la suma de 5.000 EUR prin Regulamentul 2015/2421, iar versiunea revizuită este aplicabilă din data de 14 iulie 2017. Potrivit Art. 2 parag.2, valoarea cererii nu poate depăși 5.000 EUR, fără a fi luate în considerare dobânzile, cheltuielile și alte costuri, în momentul primirii formularului de cerere de către instanță (data primirii cererii este relevantă pentru dobândă, a cărei valoare crește în timp). În cauza noastră, valoarea cererii este de 2.393 Euro, adică mult sub limita superioară, chiar incluzând cheltuielile de judecată în quantum de 105 Euro.

(c) **Cauze transfrontaliere:** Acest criteriu este definit în Art. 3 care statuează că ”În sensul prezentului regulament, o cauză are caracter transfrontalier atunci când cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru, altul decât cel în care se află instanța judecătorească sesizată.” Domiciliul va fi stabilit în conformitate cu Art. 62 și 63 din Regulamentul Bruxelles I (reformare) (nr. 1215/2021) (parag. 2), iar momentul care servește drept temei pentru stabilirea caracterului transfrontalier al unei cauze este data la care instanța judecătorească competentă primește formularul de cerere. În speța noastră, această condiție este îndeplinită, întrucât părțile au domiciliul în state diferite (Olanda și Germania), aceasta însemnând că în orice situație în care instanța este competentă – și care se va determina în temeiul Regulamentului Bruxelles I (reformare) - aceasta va fi o altă instanță decât cea de la domiciliul uneia dintre părți.

Domeniul de aplicare temporar și geografic: Trebuie reținut faptul că versiunea modificată a Regulamentului se aplică de la data de 14 iulie 2017 (versiunea anterioară se aplica de la data de 1 ianuarie 2009). Regulamentul nu se aplică în Danemarca (Preambulul nr. 26).

b) Ar putea Marta să utilizeze Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă pentru a solicita livrarea produselor defecte și deteriorate, în loc să solicite rambursarea sumei achitate?

Și în acest caz este aplicabilă procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Regulamentul nu distinge între cererile pecuniare și non-pecuniare. A se vedea, de exemplu, trimiterea la cererile non-pecuniare din Art. 5 parag 5 din procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Acest aspect este diferit față de Regulamentul ce instituie procedura somației europene de plată, care se aplică numai creanțelor pecuniare necontestate (Art. 1 parag. 1 din procedura somației europene de plată).

c) Cum ar trebui să procedeze instanța în cazul în care valoare cererii principale sau a cererii reconvenționale este peste limita pecuniară a procedurii?

Regulamentul se aplică numai cererilor principale și reconvenționale care nu depășesc suma de 5.000 Euro (a se vedea Art. 2 din Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și răspunsul la răspunsul la întrebarea 1). În conformitate cu Art. 4 parag. 3, atunci când cererea nu se circumscrie

domeniului de aplicare al regulamentului, instanța judecătorească îl informează pe reclamant în acest sens. În cazul în care reclamantul nu își retrage cererea, instanța o examinează în conformitate cu normele procedurale relevante din Statul Membru în care se desfășoară procedura. Cauza va deveni, astfel, o cerere cu valoare redusă națională și se va supune regulilor naționale de procedură. Cu privire la cererile non-pecuniare, se va face trimitere la Art. 5 par. 5.

Cerere reconvențională poate fi introdusă folosind Formularul A și va fi tratată la fel ca o cerere principală, a se vedea Art. 5 par. 6. Dacă cererea reconvențională depășește limita prevăzută de Art. 2, (5.000 Euro), atât cererea principală, cât și cererea reconvențională vor fi judecate potrivit dreptului național. Domeniul de aplicare prevăzut de Art. 2 se aplică și cererii reconvenționale, la fel ca și regulile de începere (Art. 4) și paragrafele 3-5 ale Art. 5. A se vedea Art. 5 par. 7.

d) Presupuneți că Marta introduce acțiunea în Olanda, mai poate aceasta să utilizeze procedura olandeză de drept comun pentru acest timp de cereri, dacă ar prefera această cale?

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă (la fel ca în cazul procedurii europene de somație de plată și EAPO - adică toate cele trei proceduri civile europene uniforme) este o procedură opțională. Acest fapt se datorează proporționalității și subsidiarității dreptului european. Acest aspect rezultă în mod clar din Art. 1 par. 1 care statuează că Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie să fie la dispoziția justițiabililor ca o alternativă la procedura de drept comun existentă în Statele Membre. Marta ar fi putut așadar să introducă acțiunea în temeiul dreptului comun olandez, presupunând că instanțele olandeze au și o competență internațională (a se vedea Regulamentul Bruxelles I (reformare) și răspunsul la întrebarea 3). În cazul nostru, ar însemna că ar fi putut introduce acțiunea la o instanța sub-districtuală din Amsterdam. Câteva informații despre sistemul național de drept și instanțele din Olanda pot fi găsite pe portalul e-Justice aici: https://e-justice.europa.eu/content_ordinary_courts-18-nl-en.do?member=1. Mai multe detalii despre cererile cu valoare redusă și sistemul național olandez sunt disponibile aici: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-42-nl-en.do?member=1. Avantajele Procedurii europene cu privire la cererile cu valoarea redusă sunt simplitatea și uniformitatea procedurii în cadrul UE, faptul că formularele sunt disponibile în limbile UE, regulile privind traducerea și executarea, precum și înlăturarea totală a procedurii de exequatur (în vreme ce Regulamentul Bruxelles I (reformare) - folosit pentru procedurile și executarea națională - încă prevede motive de refuz al executării).

e) Ar fi putut Marta să folosească Procedura europeană cu privire la cererile de valoare redusă dacă ar fi domiciliat în Danemarca, iar livrarea ar fi avut loc în Danemarca? (toate datele speței rămânând neschimbate).

Danemarca nu este Stat Membru al UE din perspectiva Procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, întrucât a optat pentru neaplicarea Regulamentului (a se vedea Preambulul nr. 26 și Art. 2 par. 3 a versiunii originale a Regulamentului nr. 861/2007, după modificare, acest paragraf nu a mai fost introdus). Prin urmare, Marta nu poate introduce acțiunea în temeiul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă în Danemarca, întrucât Danemarca nu aplică acest Regulament. Într-o altă instanță a unui Stat Membru, cererea ar putea continua în temeiul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, iar faptul că reclamanta domiciliază în Danemarca nu ar interzice în general acest lucru. Totuși, este obligatoriu să fie îndeplinită cerința cauzei transfrontaliere din Art. 3 (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 2). Asta înseamnă că cel puțin una dintre părți trebuie să aibă domiciliul sau reședința într-un alt Stat Membru decât cel în care este instanța sesizată. A se vedea, de asemenea, *Cauza C-627/17, ZSE Energia A.S. v. RG, ECLI:EU:C:2018:941* ("părți" sunt

considerate doar reclamantul și pârâtul, nu și terții implicați, și trebuie ca acestea să aibă domiciliul într-un al stat membru decât cel al instanței sesizate). Referindu-ne la Regulamentul Bruxelles I (reformare) (care se aplică și în Danemarca în temeiul acordului dintre Danemarca și Statele Membre), ea ar putea introduce acțiunea și în Germania împotriva pârâtului german (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 3). Referindu-ne la cauza *C-412/98, Group Josi*, ECLI:EU:C:2000:399, este clar că domiciliul reclamantului nu este relevant în temeiul Regulamentului Bruxelles I (reformare). Cu toate acestea, așa cum rezultă în mod clar din Preambulul nr. 5, Regulamentul se aplică numai când una dintre părți are domiciliul sau reședința într-un Stat Membru ținut de acest Regulament, altul decât instanța sesizată. Întrucât nu există nicio altă posibilitate decât sesizarea instanței din Germania, înseamnă că nu va putea utiliza procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Rețineți faptul că această situație este diferită de cea în care o altă instanță dintr-un alt Stat Membru UE ar avea competență – de ex. într-o cauză în care nu ar fi implicați consumatori – din cauza faptului că locul de livrare se află într-o altă țară sau a cazurilor de întârziere sau anulare a zborului atunci când țara de plecare sau de sosire se află într-un alt stat membru (Cauza *C-204/08, Rehder v Air Baltic*, ECLI:EU:C:2009:439) sau în temeiul unui acord de alegere a instanței în temeiul art. 18 din Regulamentul Bruxelles I (reformare).

2. Presupunând că Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este aplicabilă iar Marta dorește să uzeze de această procedură, care ar fi instanța/instanțele competente să judece cererea?

Art. 4 parag. 1 din Regulament prevede ca Formularul A să fie introdus la instanța competentă. Aceasta nu este stabilită de Regulamentul care instituie procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și prin urmare, se aplică regulile de drept comun privind competența, stabilite prin Regulamentul Bruxelles I (reformare) (a se vedea de asemenea Art. 3 parag. 2). Formularul A, întrebarea 4 se referă de asemenea la chestiunea competenței. În acest caz, analizând motivele invocate, s-ar putea concluziona foarte ușor că verificând art. 4.1 (domiciliul pârâtului) și 4.2 (domiciliul consumatorului), ar duce la competența alternativă a instanțelor din Germania sau din Olanda (competența teritorială locală fiind stabilită conform normelor naționale, pentru informare consultați de asemenea portalul e-Justice: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-en.do?clang=en).

Totuși, în privința consumatorilor, există anumite reguli speciale referitoare la competență, iar jurisprudența CJUE este relevantă pentru interpretarea acestora. A se vedea https://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-en.do (de asemenea cu trimitere la Formularul A, întrebarea 4). În acest caz, sunt relevante articolele 17 și 19 din Regulamentul Bruxelles I (reformare). Trebuie stabilit dacă sunt îndeplinite cerințele Art. 17 parag. 1 lit c), astfel încât contractul să fie calificat ca fiind un contract cu un consumator. Se prevede că: ”c) în toate celelalte cazuri, contractul a fost încheiat cu o persoană care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul sau, prin orice mijloace, își direcționează activitățile spre acel stat membru sau spre mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, iar contractul intră în sfera de acțiune a acestor activități.” În contextul contractelor încheiate pe internet, un interes deosebit o are cauza 585/08, *Pammer and Alpenhof*, ECLI:EU:C:2010:740. Pentru a se considera că activitatea este direcționată către Statul Membru al consumatorului trebuie îndeplinite mai multe cerințe, respectiv limba folosită, alta decât cea de la sediul companiei, dacă sunt oferite instrucțiuni pentru accesul la activitatea companiei dintr-un alt Stat Membru, dacă se poate tranzacționa într-o altă monedă decât cea a Statului Membru în care se

află compania, utilizarea numerelor de telefon cu prefix internațional, utilizarea unui nume de domeniu de nivel superior sau alte dovezi care indică faptul că vânzătorul și-a direcționat activitatea și către alte State Membre, inclusiv către cel al consumatorului. Aceasta este starea de fapt pe care trebuie să o stabilească instanța.

În speța noastră, având în vedere că VintageCars a fost apelată telefonic (în engleză), că a existat o versiune în limba engleză a formularului de comandă și că piesele auto au fost livrate în Olanda, denotă în mod clar faptul că activitatea era direcționată și către alte State Membre, inclusiv Olanda, și că este vorba despre un contract încheiat cu un consumator.

Potrivit art. 18 din Regulamentul Bruxelles I (reformare), atât instanțele din Germania, cât și cele din Olanda vor avea competență, iar Marta poate să aleagă pentru oricare dintre acestea.

3. Este necesar ca Marta să fie reprezentată de un avocat pentru a introduce acțiunea?

Una dintre particularitățile procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este aceea că reprezentarea convențională nu este obligatorie. În acest sens, consultați Art.10 din Regulament. Acest lucru este valabil indiferent de normele naționale de procedură civilă și, în acest sens, normele privind reprezentarea sunt armonizate de către procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă (în mod similar și în cazul procedurii somației europene de plată- care se aplică indiferent de valoarea cererii). Motivul pentru care nu este obligatorie reprezentarea convențională este acela de a reduce costurile și de a simplifica accesul la procedură. Utilizatorul ar trebui să fie ghidat de formularele standardizate, de elementele de informare, de îndrumarea realizată de portalul e-justice, inclusiv de formularele dinamice. În plus, Art. 11 solicită Statelor Membre să asigure asistență practică părților; informații referitoare la acest aspect pot fi regăsite pe portalul e-justice. Astfel de asistență poate fi, de exemplu, organizată în cadrul instanței, sau prin Centrul European al Consumatorului (ECC) sau altă organizație de asistență juridică gratuită. În plus, pe portalul e-justice sunt disponibile Ghidul Utilizatorului și Ghidul Practic, a se vedea https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-42-en.do.

4. Este nevoie ca Marta să:

a) specifice temeiul de drept al cererii sale?

Nu, consultați Art. 12 parag. 1, instanța nu poate solicita motivarea în drept a cererii. Uitându-ne la Formularul A, în special la partea 8, rezultă în mod clar care sunt detaliile ce trebuie furnizate. În partea 8.1, ea ar trebui să motiveze cererea, dar numai în fapt. Dacă instanța nu este lămurită, pot fi solicitate informații suplimentare utilizând Formularul B - a se vedea Art. 4 parag. 4. Regulamentul nu interzice utilizarea unor mijloace mai informale pentru a obține informații mai simple (de exemplu, o adresă), de ex. prin telefon sau email. Această practică este una utilizată de anumite instanțe, de pildă de către instanțele de judecată din Olanda.

b) să anexeze documentele justificative?

Formularul trebuie să prevadă cel puțin o descriere a probelor pe care se întemeiază cererea - partea 8.2 (înscrieri, martori sau altele, cu specificarea acestora). Atunci când este posibil, probele trebuie atașate cererii, a se vedea Art. 4 parag. 1. De exemplu, trebuie atașat formularul de comandă sau de livrare, un schimb de emailuri, declarația unei persoane care a fost de față când Marta a sunat vânzătorul. Conform Art. 4 parag. 4, dacă cererea este vădit nefondată, inadmisibilă sau informațiile suplimentare nu sunt furnizate în termenul specificat, cererea va fi respinsă.

5. În cazul în care ar introduce cererea în fața unei instanțe germane, în ce limbă ar trebui completat formularul de cerere?

Cerințele referitoare la limbă sunt prevăzute în Art. 6 din procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Cererea trebuie să fie introdusă în limba instanței, respectiv în limba germană în cazul nostru. Portalul e-justice conține formulare disponibile în toate limbile oficiale ale UE și prevede și o traducere automată în cazul completării formularului într-o altă limbă. Trebuie însă reținut faptul că pentru răspunsurile la întrebările deschise este necesară traducerea (în mod special în cazul descrierii stării de fapt, partea 8.1). Instanța poate să accepte cererea și într-o altă limbă pe care o înțelege. Pentru celelalte documente, precum înscrisurile doveditoare, acestea trebuie traduse numai dacă traducerea pare să fie necesară pentru soluționarea cauzei.

Pentru următoarele întrebări, presupuneți că Marta introduce cererea în fața unei sub-diviziuni competente a Tribunalului Amsterdam.

6. Cum va formula cererea în fața instanței olandeze? Poate introduce cererea în format electronic?

Conform Art. 4 parag. 1, Formularul A (Anexa I) trebuie completat și trimis direct instanței de judecată, prin poștă sau prin orice alte mijloace de comunicare, incluzând fax sau e-mail acceptat în Statul Membru în care a fost demarată procedura. Regulamentul, încercând să facă procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă o procedură accesibilă, promovează transmiterea documentelor în mod electronic. Cu toate acestea, nu impune Statelor Membre să permită depunerea electronică a acțiunii (deoarece aceasta este legată de sistemul judiciar și de progresul tehnologic). Statul Membru trebuie să informeze care mijloace de depunere a cererii sunt disponibile (Art. 4, parag. 2; Art. 25 parag. 1 sub. b), iar Comisia trebuie să facă această informare accesibilă publicului (Art. 25 parag. 2).

Întorcându-ne la Portalul e-Justice, la adresa https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-nl-en.do?member=1#a_104, pentru Olanda sunt disponibile următoarele informații:

Articolul 25 1 (b) Mijloace de comunicare

În temeiul articolului 33 din Codul de procedură civilă în vigoare, formularele de cerere pot fi transmise pe cale electronică, cu condiția ca acest lucru să fie permis în temeiul normelor de procedură ale instanței. Niciuna dintre instanțe nu permite în prezent transmiterea formularelor pe cale electronică. Formularele pot fi transmise numai după cum urmează:

- prin poștă;
- prin depunerea lor la grefă.

În concordanță cu legislația privind simplificarea și digitizarea dreptului procedural, care este încă în curs de elaborare (inclusiv un nou articol 33 din Codul de procedură civilă), actul de punere în aplicare a încorporat norme privind depunerea cererilor pe cale electronică. Aceste norme vor intra probabil în vigoare la o dată ulterioară.

Noul articolul 30c din Codul de procedură civilă prevede că cererea trebuie transmisă în format electronic. În conformitate cu articolul 30c alineatul (4), persoanele fizice și asociațiile ale căror acte constitutive nu sunt înscrise într-un act notarial nu sunt obligate să prezinte documente în

format electronic, cu excepția cazului în care sunt reprezentate de un terț care furnizează asistență juridică de specialitate.

Depunerea directă pe cale electronică, dintr-un alt stat membru, a actelor de sesizare a instanței nu este posibilă pentru moment. Părțile dintr-un alt stat membru care au un reprezentant profesional în Țările de Jos vor putea depune documente pe cale electronică. Părțile străine care nu au un reprezentant legal și care doresc să inițieze proceduri trebuie să utilizeze suportul de hârtie.

Notă: aceste informații sunt actualizate (martie 2019).

7. Presupuneti că instanța apreciază că informațiile din formular sunt neclare sau incomplete, cum va proceda aceasta?

În această situație instanța ar trebui, în conformitate cu prevederile Art. 4 parag. 4, să acorde reclamantului oportunitatea de a completa cererea, trimițând Formularul B (Anexa II) pentru a obține informațiile lipsă. Instanța ar trebui să procedeze în acest fel în cazul în care informația furnizată de reclamant este neclară sau insuficientă, sau dacă formularul nu este completat în mod corespunzător. Reclamantul poate completa sau rectifica cererea, poate furniza înscrisuri suplimentare sau poate să retragă cererea. Instanța trebuie să menționeze termenul în care cererea poate fi completată sau rectificată. Deși acest lucru este prevăzut Formularul B, nu par să existe prevederi obligatorii pentru obținerea unor informații simple prin mijloace mai informale, de exemplu prin email sau telefon, așa cum este cazul în anumite State Membre (a se vedea de asemenea răspunsul la întrebarea 5a).

Doar atunci când cererea este vădit neîntemeiată sau inadmisibilă, ori când reclamantul nu se supune obligației de a completa sau de a rectifica cererea în termenul prevăzut, cererea trebuie respinsă. În speța noastră, nu suntem în această situație, întrucât condițiile de admisibilitate (domeniul de aplicare etc.) sunt îndeplinite, și pare că livrarea produselor a fost, cel puțin parțial, neconformă cu comanda, iar Marta a contactat VintageCars pentru înlocuirea produselor. Dacă a descris această stare de fapt, fără a fi nevoită să furnizeze și temeiul de drept, în mod cert nu există motive pentru a crede că cererea este vădit nefondată. În orice caz, dacă descrierea ar fi neclară sau de neînțeles, instanța ar trebui să obțină informații suplimentare astfel încât cererea să fie suficient de clară pentru a putea fi comunicată părâtului.

8. În ce mod și în cât timp va comunica instanța formularul de cerere către părât?

După ce a constatat că cererea se încadrează în domeniul de aplicare al procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și Formularul este complet și completat în mod corespunzător (Art. 4, parag. 3 și 4), instanța poate trece mai departe. Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este o procedură scrisă, cu excepția situației când dezbateră orală este necesară pentru luarea hotărârii (Art. 5 parag. 1 și 1a). Instanța trebuie să completeze partea I din Formularul C (Anexa III), întrebând dacă părâtul este de acord (parțial) cu cererea sau nu, și solicitând părâtului să specifice probele, dacă solicită o dezbateră orală, dacă solicită cheltuieli, dacă înțelege să formuleze cerere reconvențională și dacă este de acord cu mijloacele de comunicare electronică.

În cadrul secțiunii privitoare la cererile europene cu valoare redusă din cadrul portalului e-Justice, formularele sunt disponibile pe portal în toate limbile oficiale ale UE, accesând Atlasul Judiciar European - Procedura cu privire la cererile europene cu valoare redusă, a se vedea https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-en.do sau secțiunea Formulele Dinamice – formulare

privind cererile cu valoare redusă, a se vedea https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-en.do.

O copie a Formularului de cerere, incluzând înscrisurile atașate, împreună cu Formularul de răspuns C (cu prima parte completată) va fi transmis pârâtului în termen de 14 zile de la primirii Formularului de cerere completat în mod corespunzător, în conformitate cu Art. 5 parag. 2. Comunicarea documentelor va avea loc în conformitate cu prevederile Art. 13. Asta înseamnă că vor fi transmise prin poștă sau prin mijloace electronice, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și admisibil în Statele Membre unde se comunică actele. Acest lucru este posibil în Germania.

Accesând portalul e-Justice, Atlasul Judiciar European- secțiunea cererilor europene cu valoare redusă, informații despre Germania (https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-de-en.do?member=1), sunt furnizate următoarele informații:

Articolul 251 (d) Mijloace electronice de citare și comunicare și metode de exprimare a consimțământului pentru acestea

În cadrul secțiunii 174 (1) și (2) din Codul de Procedură Civilă, un act procedural poate fi comunicat prin fax, cu confirmare de primire, unui avocat, notar, executor judecătoresc, consultant financiar sau unei alte persoane care se bucură de o încredere deosebită datorată profesiei sale, unei autorități publice, corporații, organism guvernat de dreptul public.

În temeiul secțiunii 174 (3), acestor persoane le pot fi comunicate și documente electronice. Același lucru se aplică și altor participanți la proces, dacă aceștia au consimțit în mod expres ca documentele să fie transmise în format electronic. Documentele trebuie să poarte semnătura digitală și trebuie să fie securizate, pentru a nu ajunge la cunoștința unor terți. Documentele pot fi de asemenea transmise prin De-Mail.

Începând cu data de 1 ianuarie 2018, în locul semnăturii electronice, este posibil ca documentele să fie transmise electronic printr-un canal securizat (sicherer Untermittlungsweg) în înțelesul Secțiunii 130a din Codul de Procedură Civilă. Persoanele menționate anterior trebuie să creeze un canal securizat pentru transmiterea documentelor. Dovada transmiterii acestora este o confirmare de primire tipizată, ce poate fi citită electronic. În acest sens, instanța va furniza un set de date o data cu comunicarea documentului. Consimțământul, conform Art. 13 și Secțiunii 174 (3) din Codul de Procedură Civilă poate fi exprimat folosind mijloacele prevăzute la punctele precedente. Pentru mai multe detalii, a se vedea punctul (b).

Art. 251 (b) Mijloace de comunicare

Următoarele mijloace de comunicare sunt disponibile pretutindeni: poștă, incluzând curierat, fax, depunere personală, înregistrarea cererii prin intermediul registraturii instanței (*Rechtsantragstelle*). În plus, cererile scrise pot fi transmise în format electronic în toate landurile, la anumite instanțe și la toate instanțele federale, în acest caz persoana care transmite cererea trebuie să atașeze și semnătura electronică. Acest lucru necesită un software de semnătură și un card de semnătură cu cititorul de carduri corespunzător. Instanțele participante pot fi de asemenea contactate dintr-un al Stat Membru prin interfața e-CODEX. Informații despre instanțele care permit accesul electronic pot fi găsite pe <http://www.justiz.de/> și <http://www.egvp.de/> sau pe site-urile instanțelor.

Din 1 ianuarie 2018, este posibilă transmiterea electronică a documentelor în toate instanțele de *Land* și federale, în temeiul Secțiunii 130a a Codului de Procedură Civilă revizuit, cu condiția ca

acestea să poarte semnătura electronică a persoanei, sau să fie semnate și transmise prin mijloace securizate. Astfel de mijloace sunt considerate:

1. Serviciul German e-guvernamental „De-Mail”, cu autentificarea persoanei care transmite documentele
2. E-mailul special pentru avocați („beA,,)
3. E-mailul special pentru autoritățile publice („beBpo”).

Datele tehnice privind transmiterea electronică a documentelor au fost prevăzute într-un Regulament Federal Guvernamental, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

Rețineți că Formularul A, partea 10, include și o rubrică pentru consimțământul referitor la citarea și comunicarea electronică.

9. Cât timp are la dispoziție VintageCars pentru a formula întâmpinare?

Conform Art. 5 parag. 3, pârâtul trebuie să transmită instanței un răspuns în termen de 30 de zile de la comunicare, utilizând Formularul C, iar atunci când este nevoie, să atașeze înscrisurile justificative relevante. Alternativ, pârâtul poate să răspundă în orice alt mod, fără a folosi formularul standardizat. În termen de 14 zile de la data de primire a răspunsului din partea pârâtului, instanța judecătorească comunică reclamantului o copie a acestui răspuns și a documentelor justificative relevante. (Art. 5 parag. 4). Dacă pârâtul înțelege să formuleze cerere reconvențională, ar trebui să folosească Formularul A, iar acesta ar trebui comunicat reclamantului în temeiul Art. 13, în 14 zile (art. 5 parag.6). Dacă VintageCars ar formula o cerere reconvențională - aspect puțin probabil - Marta ar avea la dispoziție 30 de zile pentru a răspunde. Referitor la Art. 14 și la termene, instanța trebuie să informeze părțile despre termene, despre consecințele nerespectării acestora, precum și despre prelungirea termenelor, dacă acest lucru este necesar pentru protejarea drepturilor părților. Termenele pentru instanță sunt prevăzute în parag. 3; numai în cazuri excepționale instanța poate să proroge limitele prevăzute de Art. 5.

Studiu de caz II

În decembrie 2018, doamna Stephanie Dutronc, domiciliată în Metz (Franța) a rezervat o călătorie la Zagreb, Croația, pentru a petrece acolo vacanța de primăvară împreună cu familia sa. Va fi însoțită de soțul ei, de cei trei copii mici și de doi bunici. A găsit o ofertă bună pentru a zbura din Luxemburg la Zagreb, cu o escală la Viena cu o companie din Austria și cu sediul la Viena, AirAustria. A rezervat cazarea folosind hotelbooking.com. Totuși, zborul a fost întârziat și au ajuns cu 7 ore întârziere. Au ajuns în cele din urmă la miezul nopții la hotel. Cel mai mic dintre copii a căzut și s-a lovit din cauza oboselii și a plâns ore în șir, în timp ce sănătatea șubredă a tatălui său a făcut de asemenea călătoria dificilă.

Au decis să solicite daune în temeiul Regulamentului 261/2004 cu privire la anularea și întârzierea zborurilor. Compania aeriană austriacă a refuzat să plătească, susținând că întârzierea a fost cauzată de proceduri tehnice. Stephanie caută informațiile relevante online și concluzionează că acela nu este un motiv întemeiat pentru întârziere. Decide să solicite daune pentru ea și pentru familia ei împotriva companiei aeriene, solicitând 250€ pentru fiecare persoană, conform celor menționate în Regulament, plus 285€ costuri suplimentare și dobânzi, inclusiv costul tarifului de noapte al taxiului până la hotel.

Întrebări Studiu de caz II

1. Care instanță (instanțe) ar fi competentă/competente pentru acțiunea împotriva companiei aeriene din Austria în cazul în care Stephanie Dutronc ar dori să inițieze o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă?
2. Unde poate găsi Stephanie Dutronc informațiile relevante cu privire la costurile aproximative în fiecare Stat Membru și cum să plătească taxele judiciare, presupunând că nu va solicita ajutorul unui avocat?

Pentru următoarele întrebări, presupuneți că cererea a fost formulată în fața instanței competente din Luxemburg.

3. Stephanie este motivată să își susțină cauza și a indicat în Formularul de cerere (partea 9.1) că dorește o dezbateră orală, motivând că dorește să se prezinte în fața instanței pentru a oferi explicații suplimentare, deoarece a fost foarte dezamăgită de faptul că i-a fost refuzată compensația de către compania aeriană. Cum ar trebuie să soluționeze instanța această cerere?
4. Presupuneți că instanța ar solicita mai multe informații despre motivele tehnice care au cauzat întârzierea precum și despre condițiile meteo impuse de Air Austria. Cum poate obține aceste dovezi?
5. Care sunt termenele în care instanța trebuie să pronunțe hotărârea?
6. Presupuneți că instanța admite cererea, dar compania aeriană refuză să plătească. Cum poate fi executată silit hotărârea în Austria?

7. Presupuneti că AirAustria dorește să formuleze apel. Este posibil acest lucru?

Răspunsuri Studiu de caz II

1. Care instanță (instanțe) ar fi competentă/competente pentru acțiunea împotriva companiei aeriene din Austria în cazul în care Stephannie Dutronc ar dori să inițieze o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă?

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se pretează în mod deosebit pentru acest timp de cauze și este disponibilă, dacă ne uităm la cerințele stipulate în Art. 2 și 3. Art. 4 paragraf. 1 prevede ca Formularul A să fie introdus la instanța competentă. Competența nu este reglementată de Regulamentul care instituie procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și prin urmare, se aplică regulile generale stipulate în Regulamentul Bruxelles I (reformare) (a se vedea și Art. 3 paragraf. 2 cu referire la acest Regulament). Întrebarea 4 din Formularul A se referă de asemenea la aspectul competenței. În cazul acesta, analizând datele furnizate, se poate concluziona cu ușurință că verificând 4.1 (domiciliul pârâtului) și 4.2 (domiciliul consumatorului) ar duce la competența atât a instanțelor austriece cât și a celor franceze (competența locală fiind dictată de normele naționale, pentru informații consultați de asemenea portalul e-Justice https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-en.do?clang=en).

Totuși, regulile în domeniul protecției consumatorului sunt stricte, iar prevederile Regulamentului Bruxelles I (reformare) trebuie citite împreună cu jurisprudența CJUE. A se vedea trimiterea din Formularul A, întrebarea 4 la https://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-en.do. Regulile de protecție în materia consumatorilor nu sunt aplicabile în acest caz. A se vedea Art. 17, paragraf. 3, care statuează că *”Prezenta secțiune nu se aplică în cazul contractelor de transport altele decât cele care, pentru un preț forfetar, oferă o combinație între călătorie și cazare.”* Prin urmare, vor fi aplicabile regulile generale de competență.

În temeiul Art. 4 coroborat cu Art. 63 din Regulamentul Bruxelles I (reformare), instanța competentă este instanța locală din Austria. În plus, Art. 7 (1) (b) indice 2 este relevant, fiind astfel important și locul prestării serviciului. În cauza C-204/08, *Rehder v. Air Baltic*, ECLI:EU:C:2009:439, CJUE a interpretat aceste prevederi prin raportare la un contract cu o companie aeriană.

S-a statuat că:

” în cazul unui transport aerian de persoane dintr-un stat membru cu destinația într-un alt stat membru, efectuat în temeiul unui contract încheiat cu o singură companie aeriană, care este operatorul de transport efectiv, instanța competentă să judece o cerere de compensații întemeiată pe acest contract de transport și pe Regulamentul nr. 261/2004 este, la alegerea reclamantului, instanța în circumscripția căreia se găsește locul de plecare sau locul de sosire al avionului, astfel cum aceste locuri sunt convenite în contractul respectiv.”

Aceasta înseamnă că în afară de instanța din Austria, care este competentă în temeiul Art.4, și instanța din Luxemburg este competentă, întrucât instanța de la locul de sosire are competență. Reclamantul poate să aleagă dintre cele două instanțe competente.

2. Unde poate găsi Stephanie Dutronc informațiile relevante cu privire la costurile aproximative în fiecare Stat Membru și cum să plătească taxele judiciare, presupunând că nu va solicita ajutorul unui avocat?

Regulamentul care instituie procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă tinde să reducă cheltuielile procedurii (Art.1) și deși nu este stabilită o taxă judiciară în quantum fix, Art. 15(a) solicită ca taxele judiciare percepute într-un stat membru să nu fie disproporționate și să nu fie în quantum mai mare decât taxele judiciare aferente procedurii judiciare naționale simplificate. În plus, toate Statele Membre trebuie să asigure că părțile pot să achite taxa prin mijloace la distanță, fie prin (a) virament bancar, (b) plată cu card de credit sau de debit sau (c) debitare directă din contul bancar al reclamantului. A se vedea de asemenea Art. 25, parag. 1, lit. f), care solicită Statelor Membre să comunice informațiile relevante cu privire la costuri. Se solicită ca taxele judiciare sau modul de calcul al acestora să fie afișat. Informațiile relevante pot fi găsite pe portalul e-Justice, Atlasul Judiciar European- Procedura Europeană privind cererile de valoare redusă- https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-42-en.do.

Există de asemenea o secțiune dedicată în cadrul secțiunii "Accesului la instanță", referitoare la costurile procedurii: https://e-justice.europa.eu/content_court_fees_concerning_small_claims_procedure-306-en.do.

A se vedea, de asemenea, Art. 16, care cuprinde principiul conform căruia plătește partea care pierde procesul, sub condiția ca aceste costuri să fie proporționale. A se vedea C-554/17, *Rebecka Jonsson v Société du Journal L'Est Républicain*, ECLI:EU:C:2019:124, cu privire la împărțirea diferită a cheltuielilor.

3. Stephanie este motivată să își susțină cauza și a indicat în Formularul de cerere (partea 9.1) că dorește o dezbatere orală, motivând că dorește să se prezinte în fața instanței pentru a oferi explicații suplimentare deoarece a fost foarte dezamăgită de faptul că i-a fost refuzată compensația de către compania aeriană. Cum ar trebuie să soluționeze instanța această solicitare?

Este important să subliniem faptul că principiul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este procedura scrisă, conform Art. 5 parag. 1. Acesta este un aspect esențial pentru a reduce costurile și durata procedurii. Cu toate acestea, oricare dintre părți poate solicita o dezbatere orală (a se vedea Formularul de cerere și răspuns). Instanța va încuviința dezbaterile orale numai în măsura în care nu poate pronunța hotărârea în temeiul înscrisurilor existente, ori dacă partea solicită acest lucru. Instanța poate refuza o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de circumstanțele cauzei, nu este necesară o dezbatere orală pentru desfășurarea echitabilă a procedurii. Refuzul instanței nu poate fi contestat în mod separat. Acest lucru este în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care rezultă clar faptul că în cazurile simple cu o valoare mică în care audierile nu sunt necesare, dreptul la o dezbatere orală nu este absolut.

În conformitate cu articolul 8, dacă are loc o dezbatere orală, aceasta se va realiza prin orice tehnologie adecvată de comunicare la distanță care se află la dispoziția instanței, precum videoconferința sau teleconferința (parag. 1). Partea care este citată să fie prezentă fizic la o dezbatere orală poate solicita utilizarea tehnologiei de comunicare la distanță, prin raportare la costuri (parag.

2), însă partea poate solicita și să fie prezentă fizic la dezbateri (parag. 3). Refuzul instanței nu poate fi contestat în mod separat.

În cazul de față, pare să nu existe o nevoie importantă pentru o dezbateri orală. Aceste tipuri de cazuri sunt destul de standardizate, iar dezamăgirea personală a unei părți ca atare nu ar trebui să constituie motivul unei dezbateri orale.

4. Presupuneți că instanța ar solicita mai multe informații despre motivele tehnice care au cauzat întârzierea precum și despre condițiile meteo impuse de Air Austria. Cum poate obține aceste dovezi?

Potrivit Art. 9, trebuie utilizată metoda cea mai simplă și mai puțin oneroasă (parag. 1). Pot fi utilizate declarațiile scrise ale martorilor, ale experților sau ale părților (parag. 2). Atunci când administrarea probelor implică audierea unei persoane, audierea are loc în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 8 (parag. 3). În considerarea costurilor pentru administrarea probelor, proba cu expertiză sau depozițiile orale ale martorilor vor fi admise doar în cazul în care hotărârea nu poate fi pronunțată pe baza altor probe.

În speța dată, ar trebuie ca Air Austria să poată furniza foarte ușor informațiile legate de urgența procedurii tehnice - există chiar un dubiu că acest aspect este relevant, în viziunea jurisprudenței CJUE privitoare la întârzierea zborurilor (a se vedea cauzele reunite C-402/07 și C-432/07 *Sturgeon*, ECLI:EU:C:2009:716 cauza primară) - și același lucru este valabil pentru condițiile meteo din acea zi.

5. Care sunt termenele în care instanța trebuie să pronunțe hotărârea?

A se vedea art. 7 despre încheierea procedurii. Instanța trebuie să pronunțe hotărârea în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului de la pârât sau de la reclamant, ori, după caz, va solicita părților să furnizeze mai multe informații privind cererea într-un termen specificat, care nu poate depăși 30 de zile (cu referire la cerere, se poate face referire la Formularul B), va administra probele în conformitate cu articolul 9 ori va cita părțile să se prezinte la o dezbateri orală, care trebuie să aibă loc în termen de 30 de zile de la citare (parag. 1). Instanța trebuie să pronunțe hotărârea în 30 de zile de la dezbateri orală sau după ce a primit toate informațiile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri (parag. 2).

Termenele pot fi modificate numai în situații excepționale, a se vedea Art. 14 parag. 3. Acestea nu vor include, în mod normal, situațiile inerente organizării instanței, ci aspectele legate de complexitatea cauzei sau alte situații urgente. Scopul procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este acela de a furniza o procedură rapidă.

6. Presupuneți că instanța admite cererea, dar compania aeriană refuză să plătească. Cum poate fi executată silit hotărârea în Austria?

În temeiul Art. 20 din procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, hotărârea poate fi pusă în executare fără să fie necesară o hotărâre de recunoaștere a caracterului executoriu. Procedura de executare se aplică în conformitate cu legislația statului membru în care aceasta are loc, în cazul nostru legislația privind executarea din Austria. Condițiile formale sunt stipulate în Art. 21: o copie a hotărârii, care să îndeplinească condițiile necesare stabilirii autenticității acesteia, precum și un certificat menționat la articolul 20 parag. 1- Formularul D (Anexa IV). Limba acestui certificat va fi limba statului de executare, dar Statele Membre trebuie să specifice dacă acceptă și alte limbi (Art. 21a), a se vedea și Art. 25 parag. 1 (i).

Austria a indicat faptul că acceptă, a se vedea portalul e-Justice, Atlasul Judicair European – proceduri de valoare redusă- Austria, https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-at-en.do?member=1#a_111 :

Articolul 25 alineatul (1) litera (i) - limbile acceptate

Limba acceptată în temeiul articolului 21a alineatul (1) este limba germană.

Pe lângă limba oficială (limba germană), resortisanții austrieci și resortisanții țărilor care sunt părți la Acordul privind Spațiul Economic European pot utiliza limba maghiară în fața instanțelor districtuale din Oberpullendorf și Oberwart, limba slovenă în fața instanțelor districtuale din Ferlach, Eisenkappel și Bleiburg și limba croată în fața instanțelor districtuale din Eisenstadt, Güssing, Mattersburg, Neusiedl am See, Oberpullendorf și Oberwart.

Refuzul executării poate fi acordat numai în situația incompatibilității hotărârilor în sensul prevăzut de art. 22.

7. Presupuneți că AirAustria dorește să facă apel. Este posibil acest lucru?

Conform Art. 17, dreptul național stabilește dacă este posibilă formularea apelului. Cum legislația Statelor Membre diferă foarte mult în această privință, nu există o regulă uniformă (cu excepția reexaminării hotărârii în situații excepționale, a se vedea Art. 18). Statele Membre trebuie să furnizeze informații despre apel, a se vedea Art. 25 paragraf 1, punctul g).

Austria a furnizat următoarele informații, a se vedea portalul e-Justice, Atlasul Judiciar European- cereri de valoare redusă, Austria: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-at-en.do?member=1#a_111

Articolul 25 alineatul (1) litera (g) - posibilitatea exercitării unei căi de atac și instanța competentă

În cadrul unei acțiuni introduse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2421/2015, o hotărâre pronunțată în primă instanță de un tribunal districtual poate fi supusă căilor de atac (*Berufung*). Calea de atac trebuie introdusă în scris la instanța districtuală care a pronunțat hotărârea în primă instanță în termen de patru săptămâni de la notificarea hotărârii. Aceasta trebuie semnată de un avocat (*Rechtsanwalt*). Partea trebuie, de asemenea, să fie reprezentată de un avocat în cursul procedurilor ulterioare aferente căilor de atac. Hotărârea privind costurile poate fi contestată prin intermediul unei căi de atac privind costurile (*Kostenrekurs*), chiar și în cazul în care hotărârea în sine nu este contestată. Respectiva cale de atac trebuie introdusă la instanța care a pronunțat hotărârea în termen de 14 zile de la notificarea hotărârii.

Sfaturi metodologice

Scopul și abordarea seminarului

Scopul seminarului este familiarizarea cu domeniul de aplicare, începerea, derularea și încheierea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, precum și cu executarea hotărârii rezultate. Primul studiu de caz reprezintă o cauză de vânzare cu un consumator, iar al doilea se referă la întârzierea unui zbor. În acest tip de cazuri este utilizată cel mai des procedura și este cea mai utilă în practica actuală. Primul studiu de caz se concentrează pe domeniul de aplicare și prima parte a procedurii, iar al doilea pe a doua parte a procedurii și punerea în executare. Cea mai bună abordare ar fi aceea a împărțirii pe grupe, având și acces la materiale și portalul e-Justice. Răspunsurile ar trebui apoi discutate în plen. Cel mai probabil, primul studiu de caz va lua cel mai mult timp, deși nu ar trebui să fie foarte dificil de răspuns la majoritatea întrebărilor, pe baza regulilor.

Materiale:

Materialele-cheie sunt:

- Regulamentul care instituie procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă
- Regulamentul Bruxelles I (reformare);
- Jurisprudența CJUE referitoare la aceste Regulamente;
- Regulamentul privind Procedura somației europene de plată (numai pentru întrebarea I a Studiului de caz I);
- Accesul la portalul e-Justice.